

[Jørgen Jensen]

dage, 3 uger eller højst 7 uger kommer vi med en ny lov, der gør det ugyldigt. Jeg ved ikke, hvem der her i salen med ansvar over for lovgivningen kan stemme for en sådan lov. Hvad ved vi egentlig om, hvad der sker, når handelsministeren kommer med en ny lov? Jo, så bliver alt det ugyldigt, vi sidder og vedtager her i mellemtiden. Det er usagligt. Jeg vil ikke sige, det er lovjaskeri, men det er forkert også over for folketingets omdømme rundt omkring og langt værre end fremskridtspartiets sprogbrug, for om dem kan man da sige, at det er deres ansvar, medens alle der stemmer for denne lovgivning, bliver ansvarlige for det, der sker her.

Som jeg tidligere har nævnt, kan vi ikke medvirke til ændringsforslagene, og af de grunde, jeg nu har nævnt, kan vi overhovedet ikke medvirke til hele dette lovgivningsarbejde. Det er forkert.

Jeg har nævnt de politiske grunde, altså det, det skal bruges til, men med hensyn til denne lovgivning kunne man også have anvendt en anstændig måde. Det havde man gjort, hvis man havde tonet rent flag og sagt, at dette var en del af en helhedsløsning. Man havde ikke behøvet at optræde sådan, som man gør, og i virkeligheden er det politisk langt værre end fremskridtspartiets sprogbrug. Den kan vi stemple dem for, den kan vi se. Det andet er langt værre end det, de gør.

Bolvig (RV):

Fremskridtspartiet og centrum-demokraterne har stillet ændringsforslag i overensstemmelse med de tanker, det radikale venstre forgæves forsøgte at fremme i september. Desværre kan dette ændringsforslag ikke vedtages, hvad det radikale venstre gerne så. Det ville bl. a. bevirke, at monopoltilsynet fik bedre muligheder for at administrere den vanskelige dispensationsordning, som regeringen lægger op til.

Jeg bemærkede, at hr. Askjær Jørgensen grundigt har studeret, hvad det radikale venstre har sagt i tidligere debatter. Jeg håber, det bliver en vane, for så tror jeg, meget ville lykkes bedre her i folketinget.

Jeg har lyst til at sige til regeringen, at arbejder regeringen med planer om en prislov, hvad jeg i øvrigt vil advare imod, skal den ikke regne med det radikale venstre, hvis der

ikke i en sådan lov tages et vidtstrakt hensyn netop til de små virksomheder, for jeg tror, vi må erkende, at vi, med alle de mange love og bestemmelser, vi vedtager her, gang på gang lægger byrder netop på de små virksomheder, som i forvejen kæmper med meget store problemer.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Som jeg sagde tidligere på dagen, mente kristeligt folkeparti ikke, det var nødvendigt med en ny udvalgsbehandling, men vi mente alligevel, det var rigtigt, at fremskridtspartiet fik chancen for at få det, når de ønskede det.

Når man ser betænkningen, bliver man noget chokeret over den sprogbrug, der anvendes deri, men det bekræfter bare det, jeg sagde i min ordførertale i onsdags; den nedladende tone, man har over for anderledes tænkende, kommer igen klart frem. Den, der ikke er enig med fremskridtspartiet, er der noget i vejen med; der kan absolut ikke være fejl hos én selv.

Kristeligt folkeparti vil hverken sige ja eller nej til disse spørgsmål. Vi vil undlade at stemme og overhovedet ikke kommentere dem.

Alfred Hansen (DR):

Når man nu har fulgt debatten om dette lovforslag de seneste dage her på Christiansborg, får man indtryk af, at det er Danmarks riges ve og vel, der skal afgøres i denne time. Det er dog nok sådan, at dette forslag og den debat, der har været, ikke tåler ret meget mere. Det er, som om det hele har været spændt til bristepunktet, både hvad argumenter og indhold i lovforslaget angår.

Man har som en af hovedbegrundelserne for en anmodning om forlængelse af prisstoploven fremført, at man ville hjælpe arbejdsmarkedets parter på gled i forhandlingerne. Jeg tror, det ville interessere arbejdsmarkedets parter langt mere, hvad regeringen har til hensigt at lade denne lov afløse af. Tro ikke, at arbejdsmarkedets parter er så naive, at de ikke kan se, at den prisekspllosion, som nødvendigvis må komme i kølvandet på en sådan lov om prisstop, som det jo populært kaldes, også vil komme på et senere tidspunkt. Man har altså med hensyn til disse forventede prisstigninger skubbet problemerne foran sig, som regeringen så ofte